ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

v.

ਪੈਨ ਇੰਡੀਆ ਪਰਿਯਾਤਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6438-6439)

ਫਰਵਰੀ 18, 2020

[ਦੀਪਕ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਬੰਬੇ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟਸ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1923: ਐਸਐਸ 3 (1) (ਬੀ), 3 (2), 3 (5) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) - ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ
- ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਟਿਕਟ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ @ 3.75% ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ @ 7.5% ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ @ 3.75% - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ - ਰਿੱਟ
ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਡਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ 15% ਦਾ 50% ਭਾਵ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ 7.5% ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ 7.5% ਦਾ 50% ਹੈ
ਭਾਵ 3.75% - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ,
3 (1) (ਬੀ) ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਹੈ - ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਆਇਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ
3(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3(5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਾਭ ਲਈ - ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 3 (2) ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਏਗੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ 50% ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

1.1 ਬੰਬੇ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟਸ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1923 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ () ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ @50% ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ @50% ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਪ-

ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 15% ਦਾ 50% ਹੈ
ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 (2) ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ 50% 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ
"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ", ਜਾਂ "ਸੀਜ਼ਨ ਟਿਕਟ ਲਈ" ਜਾਂ "ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ" ਜਾਂ "ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ"। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ
ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ[ਸੋਧੋ] ਸ਼੍ਰੇਣੀ () ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਜ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਡੀ), ਇਹ ਐਂਟਰੀ 50% ਚਾਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ
ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ ਨਰਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਛੋਟ ਦੇਵੇਗਾ। (ਪੈਰਾ 12-15) [660--]

1.2 ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (ਏ-1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਐਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਖੇਡਾਂ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੇਤ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ
ਐਕਟ ਦੀ 2 (ਡੀ) ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾਖਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ
ਇੱਕ ਟਿਕਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਖੇਡਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਮਿਸ਼ਰਣ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਵਾਰੀ ਜਾਂ ਖੇਡ ਲਈ, ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੜੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਡ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਕਈ ਦਿਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦਿਨ ਲਈ ਸਮਾਗਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 16,

17][661--]

1.3 ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾਖਲਾ ਟਿਕਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਲਾਨੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 50% ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

1.4 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 (2) 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ, ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਆਇਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ,
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਐਕਟ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਦਲੀਲ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 3 (2) ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ
ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 19] [661-; 662--]

1.5 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ), ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ 50% ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿਓ। [ਪੈਰਾ 20] [662-]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6438-6439 2009.

ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.12.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 1996 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 111 ਅਤੇ 1998 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2009 ਦੇ ਨਾਲ।

ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨੀਸ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਏ ਪਾਂਡੇ, ਜੀਓ ਜੋਸਫ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਾਮਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਤੇਜਵੀਰ ਭਾਟੀਆ, ਸੁਦੀਪ ਚੈਟਰਜੀ, ਸੁਰਭੀ ਸਿੰਘ, ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਭਿਨਵ ਮੁਖਰਜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ 19 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟਸ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 19231 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ), 3 (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ 5 (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"ਮੈਂ। ਪਾਰਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ,

4 ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ 5 ਸਾਲ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ 3.75% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਰਿਆਇਤੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਬੰਧ।

ਪਾਰਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6ਵੇਂ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ 7.5% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
25 'ਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1989। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ
ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 1, 'ਐਕਟ'
2 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ'

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ 4 ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਟਿਕਟ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 3.75٪ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2- ਕਲੈਕਟਰ, ਬੰਬੇ ਉਪਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ
7 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਣਗੇ
ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ @ 7.5٪ ਅਤੇ @ 3.75٪ ਨਹੀਂ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਰਾਜ ਨੇ 16 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ @7.5٪ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ,
1994 ਤੋਂ 24 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੱਕ ਅਤੇ @ 15٪ 25 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ।
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਡਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿਸ ਲਈ ਉੱਠੇ ਸਨ
ਵਿਚਾਰ:

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 16 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ 24 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ।

25 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ,
1994.

ਕੀ 25 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਤੋਂ 23 ਅਗਸਤ, 1990 ਦੌਰਾਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ 1998 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2009 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

"2 (-1). " ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਖੇਡਾਂ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਰ ਬਾਹਰ
ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

2 (ਬੀ) ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ
ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

() "ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ", ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੋਂ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਐਂਟੀਨਾ ਤੋਂ ਕੇਬਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਬਲ ਨੈੱਟਵਰਕ
ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ-ਟੂ-ਹੋਮ (ਡੀਟੀਐਚ) ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੇਬਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ;

(ਚ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ", ਜਾਂ "ਡਿਊਟੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ;

ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ। –

ਸਾਰੇ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ [ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ]
ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਐਂਟੀਨਾ ਜਾਂ ਕੇਬਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ-ਟੂ-ਹੋਮ (ਡੀਟੀਐਚ)
ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਸੇਵਾ, ਰੋਂਦਬਾਜ਼ੀ ਗਲੀ, ਗੋ-ਕਾਰਟਿੰਗ, ਡਾਂਸ ਬਾਰ,
ਡ੍ਰਿਸਕੋਥੇਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ, ਵਾਟਰ ਸਪੋਰਟਸ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਪੂਲ ਗੇਮ] ਏ
ਡਿਊਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)
ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ:-

ਹਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, [ਵੀਡੀਓ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸਮੇਤ ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ [ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਅਤੇ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਐਂਟੀਨਾ ਜਾਂ ਕੇਬਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ]

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਕੈਬਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੋਅ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ
ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਚਾਹੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ
ਚਾਹੇ ਰੈਗੂਲਰ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ
ਮਨੋਰੰਜਨ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ

ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਲਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ।

3(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਗਾਹਕੀ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ, ਜਾਂ ਸੀਜ਼ਨ ਟਿਕਟ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰ, ਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
ਅੱਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਖਰਚੇ 'ਤੇ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ।

3(5)(ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, 25 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਸੰਬਰ, 1989 ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਰਥਾਤ:-

ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ, ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ;

ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ (1) ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2);

() ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ ਤੋਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ,
ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਆਖਿਆ:- ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, -

********* ''

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ 15٪ ਦਾ 50٪ ਭਾਵ 7.5٪ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ 7.5٪ ਦਾ 50٪ ਭਾਵ 3.75٪ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਚਿਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ
ਐਕਟ ਦਾ ਏ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ 15% ਹੋਵੇਗੀ। ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦਾ (), ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ () 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਡਿਊਟੀ @50% ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦੁਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ (ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡੀ
ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 (2) ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ,
ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ @ 50% ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ, ਫਿਰ, ਧਾਰਾ 3 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭਾਵ 7.5% ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਬਦ "ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਚਾਹੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ". ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੁਆਰਾ 15% ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਕਮ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਖਰਚੇ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 7.5% ਹੋਵੇਗਾ.

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਲਈ, ਡਿਊਟੀ 3.75% ਹੋਵੇਗੀ.

ਸਾਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ () ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ @50% ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ () ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 15% ਦਾ 50% ਹੈ।
ਐਕਟ।

ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 (2) ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ 50% 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਲਾਨੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ:-

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਈ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ", ਜਾਂ

"ਸੀਜ਼ਨ ਟਿਕਟ ਲਈ" ਜਾਂ

"ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ" ਜਾਂ) "ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ"

ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ
ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ। ਰਿੱਟ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਜ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੀਜ਼ਨ ਟਿਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਸੈਲਾਨੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗਾ।

15. ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਡੀ) ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ 50% ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਸੂਲਣ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਉਸ ਛੋਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਮਾਲਕ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ।

ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ () ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਟਿਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ-1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੇਡਾਂ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੀ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ
ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ)
ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ ਦਾਖਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਖੇਡਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਵਾਰੀ ਜਾਂ ਖੇਡ ਲਈ, ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ
ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਪ੍ਰਦਾਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ
ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਡ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਕਈ ਦਿਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦਿਨ ਲਈ ਸਮਾਗਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਲੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾਖਲਾ ਟਿਕਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਲਾਨੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ 50% ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 (2) 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਬੀ) ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਆਇਤੀ ਡਿਊਟੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।
ਦਲੀਲ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ ਧਾਰਾ 3 (2) ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ
ਧਾਰਾ 3 (2) ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਇਕੱਲੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ 50٪ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

